

INSTRUMENTY DAWNE

SKRZYPCE

- skrzypce wg modelu Groblicza I-go, Jan Pawlikowski, Kraków 2018;
- skrzypce wg modelu Antonio Stradivariiego z 1715 roku, Jan Pawlikowski, Kraków 2017;
- skrzypce piccolo, wg modelu Nicola Amatiego z 1649 roku, Jan Pawlikowski, Kraków 2018;
- 2 smyczki wg modeli XVII wiecznych z systemem clip on, Basil de Visser, Amsterdam 2013;
- smyczek renesansowy;
- smyczek model 1700;
- smyczek francuski wg modelu XVII w.

ALTÓWKA

- altówka wg modelu braci Amatic z 1596 roku, Jan Pawlikowski, Kraków 2018.

OBOJE

Dwa oboje barokowe, kopie oboju pochodzącego z około 1720 r. niemieckiego budowniczego Paula Paulhahna. O Paulhahnie wiemy niewiele, działał w pierwszej połowie XVIII wieku, prawdopodobnie w okolicach Norymbergi. Z zachowanych do dziś instrumentów tego budowniczego znany jest obój in C oraz flet *d'amore* in A. Jedyny oryginalny obój Paulhahna znajduje się w prywatnej kolekcji Nikolausa Harnoncourta. Jest wykonany z bukszpanu. Na nim właśnie grał Jürg Schaeftlein, pierwszy oboista Concentus Musicus Wien, pionier oboju barokowego w naszych czasach. Duet z nim tworzył amerykańin Paul Hailperin, grając na kopii Paulhahna, którą sam zbudował. Wśród oboistów grających na tym instrumencie są: Sophia McKenna, David Reichenberg, Paul Goodwin, Katharina Spreckelsen, Marie Wolf, Anthony Bevis. Instrumenty będące własnością Akademii Muzycznej w Łodzi, zbudował polski budowniczy, Filip Frydrysiak w 2010 roku. Jeden z nich wykonany jest z bukszpanu, drugi z drzewa czereśni. Wysokość stroju a' 415 Hz.

WIOLONCZELE BAROKOWE

- wiolonczela 4/4, wg modelu „Monck” Antonio Stradivariiego 1730, Jacek Wesołowski, Gdańsk 2018;
- wiolonczela piccolo, wg modelu braci Amatic z 1615 roku, Jacek Wesołowski, Gdańsk 2018;
- basse de violon, wg modelu Andrei Amatiego z 1572 roku, Jacek Wesołowski, Gdańsk 2018;
- wiolonczela anonimowa, przystosowana do używania jako instrument historyczny Marcin Mazur, Łódź 2014;
- 2 smyczki barokowe, modele włoskie ok. 1720, Basil de Visser, Amsterdam 2013;
- smyczek wczesnobarokowy, model ok. 1660, Basil de Visser, Amsterdam 2017;
- smyczek romantyczny, model Dodd, ok. 1800, Basil de Visser, Amsterdam 2017.

Bogate i różnicowane instrumentarium z rodziny wiolonczel XVII i XVIII wieku oraz różne rodzaje smyczków jako uzupełnienie kompetentnego nauczania i doświadczeń wynoszonych z lekcji indywidualnych, zespołowych i projektów orkiestrowych pozwalają studentom na dogłębne i kompleksowe studiowanie historycznych praktyk wykonawczych w specjalności wiolonczela barokowa.

VIOLE DA GAMBA

- viola da gamba basowa 7-strunowa, wg. Richarda Meares 1664, Jacek Wesołowski, Gdańsk 2018;
- viola da gamba sopranowa, wg. Williama Turnera ok 165, Jacek Wesołowski, Gdańsk 2018;
- smyczek do violi da gamba basowej, z warsztatu Rogera Rose, 2018;
- smyczek do violi da gamba sopranowej, z warsztatu Rogera Rose, 2018.

Viole da gamba zamówione przez Akademię Muzyczną w Łodzi zostały zbudowane w pracowni lutniczej Jacka Wesołowskiego w Gdańsku w 2018 roku. Viola da gamba sopranowa jest kopią instrumentu angielskiego budowniczego Williama Turnera (ok. 1650 rok). Długość struny wynosi ok. 40 cm. Instrument posiada sześć strun, rozetkę oraz charakterystyczną dla viol angielskich rzeźbioną główkę. Viola da gamba basowa jest zbudowana na modelu Richarda Mearesa z ok. 1660 roku. Oryginał znajduje się w Royal College of Music w Londynie. Długość struny wynosi ok. 69 cm. Viola posiada siedem strun oraz rzeźbioną główkę. Główna viola Jacka Wesołowskiego nie jest kopią oryginału. Lutnik zdecydował się zrobić ukłon w stronę Akademii Muzycznej w Łodzi i wyrzeźbić głowę swojego stryja – profesora Franciszka Wesołowskiego (1914-2007) – teoretyka, kompozytora i pedagoga, który w roku 1986 założył w Akademii Zakład Muzyki Dawnej.

FLETY PODŁUŻNE

- konsort renesansowych fletów podłużnych wg Bassano. Zestaw obejmuje 6 instrumentów: 1 basset in F, 2 tenory in C, 2 alty in G, 1 sopran in D, wysokość stroju: $a' = 466$ Hz, materiał: klon, producent: Guido Klemisch, Berlin 2018;
- 2 wczesnobarokowe flety sopranowe in C wg Kynseckera: wysokość stroju: $a' = 466$ Hz, materiał: klon, producent: Guido Klemisch, Berlin 2018;
- 1 barokowy flet basowy in F wg J.C. Dennera: wysokość stroju: $a' = 415$ Hz, materiał: klon, producent: Guido Klemisch, Berlin 2018;
- 3 barokowe flety altowe in F wg Stanesby'ego Sr: wysokość stroju: $a' = 415$ Hz, materiał: masa żywiczna (resin), producent: Vincent Bernolin, Paulhan 2018;
- 2 barokowe flety altowe in F wg Stanesby'ego Jr: wysokość stroju: $a' = 415$ Hz, materiał: bukszpan europejski, producent: Joachim Rohmer, Celle 2010.

FLETY TRAVERSO

- konsort poprzecznych fletów renesansowych, zbudowany przez Giovanniego Tardino, Basel, z drewna klonowego, według wzoru oryginalnych fletów renesansowych ze zbiorów Accademia Filarmonica di Verona. W skład konsortu wchodzi jeden dwuczęściowy flet basowy in G, trzy flety tenorowe in D i jeden flet dyszkantowy in G. Wysokość stroju $a' = 415$ Hz;
- flet barokowy jednoklapowy, zbudowany przez Rudolfa Tutza (Innsbruck) według wzoru fletów Jeana Hyacintha Rottenburgha. Dwie części środkowe fletu w wysokości stroju $a' = 415$ Hz i 392 Hz;
- flet klasyczny ośmioklapowy, zbudowany przez Rudolfa Tutza (Innsbruck) według wzoru fletu Augusta Grensera (1789). Wysokość stroju $a' = 430$ Hz;
- flet piccolo jednoklapowy. Dwie środkowe części wymienne w wysokości stroju $a' = 415$ Hz i 430 Hz.

LUTNIE

- lutnia renesansowa 10-chórowa wg Tieffenbruckera, Martin de Witte, Haga 2018;
- lutnia barokowa 13-chórowa (z łabędzią szyją) wg Tieffenbruckera, Martin de Witte, Haga 2018;
- teorba wg Sellasa, Martin de Witte, Haga 2018.

Wybór instrumentów z instrumentarium Katedry Organów, Muzyki Kościelnej, Klawesynu i Muzyki Dawnej Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi.